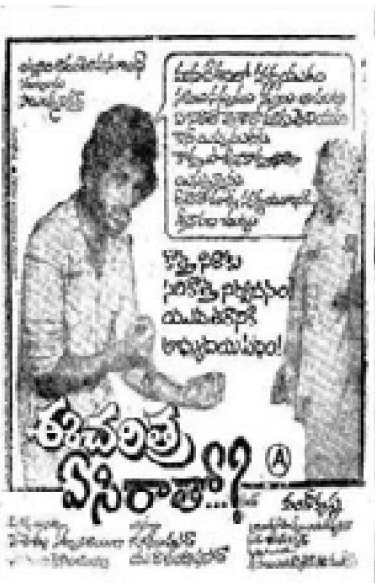

ఈదర శ్రీవిద్య

దర్శకత్వం: వేజెళ్ళ సత్యనారాయణ
స్టూడియో: సాయిలక్ష్మి పిక్చర్స్
నిర్మాతలు: గోగినేని ప్రసాదు
సంగీతం: శివాజీరాజా
విడుదల తేదీ: 1982 ఆగస్టు 14

మనదేశం స్వేచ్ఛా వాయువుల్ని పీల్చుకోవడం ప్రారంభించి డెబ్బె అయిదు సంవత్సరాలైనా ఇంకా నిరుద్యోగరక్కసి విలయతాండవంచేస్తూనే వుంది. ఈ రక్కసి కరాళదంష్ట్రలకు ఎన్నో కుటుంబాలు ఆహుతైపోతున్నాయి. మరెన్నో ప్రాణులు అనంతవాయువులో కలిసిపోతున్నాయి. ఈ సమస్య ఒక్క మధ్యతరగతి వారినే కాకుండా బడుగువరాల వారిని కూడా పట్టి పీడిస్తున్నది.

"దేశానికి స్వాతంత్య్రం వచ్చిన తర్వాత అన్ని వర్గాల వారికి విద్యావకాశాల మెరుగు పడ్డాయి. విద్యాధికుల సంఖ్య కూడా గణనియంగా పెరిగింది. పెరుగుతున్న విద్యాధికుల సంఖ్యకు సమానంగా ఉద్యోగాల సంఖ్య పెరగక పోవడంతో నిరుద్యోగ సమస్య నానాటికి తీవ్రతరమవుతోంది"

దేశానికి స్వాతంత్య్రం వచ్చిన తర్వాత అన్ని వర్గాల వారికి విద్యావకాశాల మెరుగు పడ్డాయి. విద్యాధికుల సంఖ్య కూడా గణనీయంగా పెరిగింది. పెరుగుతున్న విద్యాధికుల సంఖ్యకు సమానంగా ఉద్యోగాల సంఖ్య పెరగక పోవడంతో నిరుద్యోగ సమస్య నానాటికి తీవ్రతరమవుతోంది. డిగ్రీ, కడుపు చేత బట్టుకుని విదేశాలకు

మేధావులు వలసలు పోతున్నారు.

విదేశాల పుణ్యమా అని వృత్తి విద్యల వారికి కొంత ఉపాధి లభించింది. అయినా నిరుద్యోగ సమస్య తీవ్రమైన సమస్యగానే ఈనాటికీ కొనసాగుతోంది. కొన్నిరకాల ఉగ్రవాద మనస్తత్వాలు దేశంలో ప్రబలడానికి ఈ సమస్య కూడా ఒక కారణమవుతోంది.

గోగినేని ప్రసాద్, యం.రాజేంద్రప్రసాద్, మోహన గాంధీ సమర్పణలో నిర్మించిన "ఈ చరిత్ర ఏ సిరాతో ...?" చిత్రంలో ఈ నిరాద్యోగ సమస్యను ప్రధానంగా ఎన్నుకున్నారు. వరకట్నం సమస్య, రిజర్వేషన్లు, అవినీతి లంచగొండితనం, ఆశ్రిత పక్షపాతం సమస్యల పట్ల సమాజాన్ని చైతన్యవంతం చేసి, యువతరాన్ని సక్రమ మార్గంలో నడిపించ వలసిన కవులు, రచయితలు, స్వార్థపరులకు తొత్తులుగా మారితే జరిగే అనర్థాలను కూడా ఇందులో ప్రస్తావించారు.

"తమ పిల్లలు తమలా వృత్తి విద్యలు చేసుకోకుండా ఉన్నత విద్యను అభ్యసించి. ఉద్యోగాలు చేసుకోవాలనే తపాతహా సీమల్లో ఉండే తల్లిదండ్రులకు బాగా ఉంది"

తమ పిల్లలు తమలా వృత్తి

ఈ చరిత్ర ఏ సిరాతో..?

విద్యలు చేసుకోకుండా ఉన్నత విద్యను అభ్యసించి, ఉద్యోగాలు చేసుకోవాలనే తహతహ సీమల్లో ఉండే తల్లిదండ్రులకు బాగా ఉంది. తమ పొలాలను కుదువబెట్టి షావుకార్ల వద్ద అప్పో సప్పో చేయడం, అది వీలుకాని పరిస్థితుల్లో తమ ఆస్తిపాస్తులను తెగనమ్మి పిల్లలకు చదువు చెప్పించడం ఒక ఎత్తు. కాగా చదువుకున్న తరువాత వారికి ఉద్యోగాలు రావడం మరొక ఎత్తు. బాగా డబ్బు, పలుకుబడి ఉన్నవారికే ఉద్యోగాలు వస్తున్నాయనేది జగమెరిగిన సత్యం. అవి రెండూ లేనివారు ఎంత తెలివైనవారైనా నిరుద్యోగ రక్తినికి ఆహుతి కాక తప్పదు.

ఒక గ్రామానికి చెందిన కొందరు కుర్రాళ్ళు పట్నం కాలేజీలో చదువుకుంటారు. ఎన్నో యమ యాతనలు అనుభవించి వారు కాలేజీ చదువులు పూర్తిచేసినా వారికి ఉద్యోగాలు ఎండ మావుల్లా ఉంటాయి. వారిపై ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకున్న వారి తల్లిదండ్రులు పాతాళానికి వంగిపోతారు. ఉద్యోగాన్వేషణలో తెచ్చుకున్న డబ్బులు ఖర్చుకాగా ఉద్యోగాలు లేక, ఇంటి ముఖం చూపలేక వారు త్రిశంకు స్వర్గాన్ని చవి చూస్తారు.

“వీరిలో ఒక హరిజన యువకుడు తక్కిన వారిలా పిరికిపందగా మిగిలిపోక తన కుటుంబ వృత్తి

అయిన చర్మకార వృత్తిని స్వీకరించి తన కాళ్ళ మీద తాను నిలవడమే కాకుండా తన తండ్రికి కూడా డబ్బు పంపుతాడు. తన కొడుకు పట్టభద్రుడై ప్రయోజకుడయ్యాడనే సంతోషంతో అతడు పట్నానికి వస్తే. తన కళ్ళను తానే నమ్మలేని పరమసత్యం అతని ముందు ప్రత్యక్షమవుతుంది. అతడు తేరుకునే లోగా మరొక ఘటన అతని కళ్ళ ముందు మెదిలి తన కొడుకు నిర్ణయం తెలుసుకుంటాడు.

**“నిరుద్యోగబాధకు తాళలేక దా-
రిద్యంలో ఓలలాడుతున్న తన కు-
టుంబాన్ని పైకి తీసుకు రావాలనే
తపనతో మరొక నిరుద్యోగ
యువకుడు కొందరు స్వార్థపరుల
మోసానికి బలై ఆత్మాహుతి చే-
సుకుంటాడు. కాగా తక్కిన ని-
రుద్యోగులు ఆకలికి తట్టుకోలేక
ఒక ధనవంతుడు నిర్వహిస్తున్న
యాచక శిబిరంలో చేరిపోతారు”**

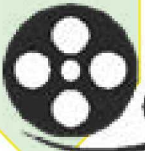
నిరుద్యోగబాధకు తాళలేక దారిద్యంలో ఓలలాడుతున్న తన కుటుంబాన్ని పైకి తీసుకు రావాలనే తపనతో మరొక నిరుద్యోగ యువకుడు కొందరు స్వార్థపరుల మోసానికి బలై ఆత్మాహుతి చేసుకుంటాడు. కాగా తక్కిన ‘నిరుద్యోగులు ఆకలికి తట్టుకోలేక ఒక ధనవంతుడు నిర్వహిస్తున్న యాచక శిబిరంలో చేరిపోతారు. వారిలో మానవత్వాన్ని మేల్కొల్పి

స్వార్థపరుల ఆటకట్టించడంతో చిత్రం ముగుస్తుంది.

ధనవంతుణ్ణి ఆశ్రయించిన కవి స్వాతంత్ర్య దినోత్సవంనాడు దేశ పురోభివృద్ధిని గురించి కాక, ఉగాది రోజున మన కవి వరేణ్యులు దేశ ప్రగతిని గురించి కాక రేడియో కవి నమ్మేశనంలో జరిపే స్తోత్ర కార్యక్రమంపై ఒక చక్కటి చురక అంటిస్తుంది చిత్రం. దారిద్యంలో కవి వేగుచుక్క కావాలి. అంతేకాని అతడు ధనవంతుల కావలి కుక్కగా మిగిలిపోరాదు అనేది ఈ చిత్ర సందేశం.

తరతరాలుగా అణగదొక్కుబడిన మారాలలో క్రాంతిని, చైతన్య స్రవంతిని తీసుకు రావడానికి చేయవలసిన కృషి ఎంతో ఉంది. వారికి విద్యాబుద్ధులు చెప్పించి, ఆర్థికంగా ఆదుకోవలసిన అవసరం ఎంతగానో ఉంది. అయితే రిజర్వేషన్ల ద్వారా తరతరాలుగా వాటికి జరిగిన అన్యాయాన్ని రూపుమాపాలనుకోవడం కేవలం భ్రమ మాత్రమే అని కూడా ఈ చిత్రం బోసు పాత్ర ద్వారా మరో సందేశం ఇస్తుంది. నిరుద్యోగ యువత ఫలహారశాలను ప్రారంభించటం స్వయం ఉపాధివధికాలతో ఎవ్వరి మీద

ఆధార పడకుండా బ్రతకొచ్చని
చక్కటి స్ఫూర్తిని కలిగిస్తుంది.

వేజెళ్ళ సత్యనారాయణ “మరో
మలుపు” ద్వారా దర్శకుడుగా
కొంత గుర్తింపు పొంది ఈ
చిత్రంలో తన ప్రతిభను మరింత
నిరూపించుకున్నారు. అయితే
సాంకేతికరమైన కొన్ని లోపాలను
సరిదిద్దుకున్నట్లయితే చిత్రం
మరింత బాగుండేది. పరుచురి
గోపాలకృష్ణ మాటలు ఈ
చిత్రంలో ఒక ప్రత్యేకత.” “ఎక్కడ
ఎక్కడ మద్య శ్యామల మన్న
దేశం’ అన్న పాట బాగుంది.

నడుస్తున్న చరిత్రను కొందరు
తమ స్వార్థం కోసం వక్రంగా
చిత్రిస్తున్నారని, దీని వల్ల
భావితరాల వారికి తీరని ద్రోహం
చేయడం. తప్ప వేరుకాదని,
అందుచేత చరిత్రను యదా
ర్థంగా రాయాలని ఈచిత్రం
చక్కని సందేశాన్ని ఇస్తున్నది.
. డిగ్నీటీ ఆఫ్ లేబర్ ను నొక్కి
చెప్పిన ఈ చిత్రం ఒకే ఒక ప్రశ్న
వేస్తుంది. అది విద్యాధికులయిన
ప్రతి యువతీ యువకుడు
వేసే ప్రశ్నే. “మేము చదివిన
చదువులు బ్రతుకుతెరువును
గురించి మాకు నేర్పిన దేమిటి?
చదువుకున్నవాళ్ళు, చేతులు
కాళ్ళు బాగా వున్న వాళ్ళమవడం
వల్ల అడుక్కోవటం తప్ప వేరే
మార్గం లేదా?”.

★★★

రెడ్ లైట్ ఫిలియా

నెత్తుటి వెలుగుల ప్రాంగణాలు
సుఖభోగాల పాముల పుట్టలు
నిశి రాత్రిళ్ళలో కొడిగట్టే దీపాలు

నిస్సహాయతతో కూడిన నిరాశలను
నిస్పృహతో కూడిన నిర్వేదాలను
మూటకట్టుకుంటున్న
మాంసపుముద్దలు

గాలి కూడా చొరబడిన చీకటి గదుల్లో
ఎముకలు అతికిన తోలు సంచులు
కొన్ని మూలన పడి ఏడుస్తున్నాయి

గోడకు అంటిన కాటుక మరకలు
పరుపుల కంటిన రక్తపు చారికలు
మౌనంగా కుమిలిపోతున్నాయి

మంచం మీదకు విసిరిన నిర్జీవదేహాలు
బలవంతంగా మూసిన కనురెప్పలు
నిశ్శబ్దంగా కన్నీళ్ళు కారుస్తున్నాయి

కోరికలమంటల్లో కాలుతున్న
కళేబరాలు
సుఖరోగాలకు నిలయమైన శరీరాలు
మరణం కోసం ఎదురు చూస్తున్నాయి

ఎవరికీ కాని వాళ్ళలా ఆఖరి క్షణాల్లో
అనాథ శవాల్లా కాటికి తరలిపోతుంటే
తోడులేక నీడలు కంటతడి
పెడుతున్నాయి

ఈదర శ్రీనివాస రెడ్డి